

2014-32-0152-00016

Skrivelse af 5. februar 2014 fra Midt- og Vestjyllands Politi

En dyrlæge ved et slagtehus konstaterede ved det levende syn på slagteriet, at en so, som var anbragt i en separat boks af chaufføren, var meget halt. Soen tog ikke støtte på det venstre bagben og kunne vanskeligt rejse sig. Den lagde sig hurtigt ned i en position, som var aflastende for venstre bagben. Venstre lår og lænd var svunden, som tegn på manglende brug af benet. På højre side havde den et skuldersår. Soen var mager. Chaufføren havde oplyst til slagteren, at han havde forsøgt at afvise soen til transport, men at transportøren havde fastholdt at den skulle med. Soen var placeret i en separat boks under transporten. Chaufføren kunne delvis erkende forholdet ligesom besætningsejeren.

Rådet udtalte:

Spørgsmål:

Det Veterinære Sundhedsråd anmodes om, at foretage en vurdering af uforsvarligheden.

Kan uforsvarlighedsvurderingen som beskrevet af embedsdyrlæge X i bilag 2 tiltrædes?

Såfremt sagen i øvrigt giver Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Det Veterinære Sundhedsråds svar.

Svar:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring, at det ved den kliniske undersøgelse af den levende so, herunder ved forsøg på at få soen til at rejse sig og gå, kunne konstateres, at soen var springhalt og ikke tog støtte på venstre bagben. Venstre lår og lænd var indsunkne i forhold til højre side, som tegn på manglende muskelmasse. Der sås et 6 cm nekrotisk (vævsdødt) skuldersår på højre side. Soen kunne vanskeligt rejse sig op på grund af manglende mulighed for at bevæge venstre bagben, samt pga. smerte ved at tage støtte på bagbenet. Soen lagde sig hurtigt ned i en stilling som virkede aflastende for venstre bagben. Soen var ikke nedstemt. Soen var mager. Der sås ikke smerteytringer, når soen lå ned. Yderkloven på venstre bagben manglede slid på sålen og havde lange biklove, som tegn på at benet ikke havde været brugt over en længere periode.

Efter aflivning blev det konstateret, at der var et hofteskred med deformerende ledbetændelse og kraftig afslidning af brusken på venstre lårbenshoved, så knoglevæv var blottet. Der sås en større mængde blodig ledvæske med vævsrester i ledhulen samt fortykkelse af væv (arvævsdannelse) omkring lårbenshovedet, som tegn på at tilstanden havde stået på i længere tid. Ved afhudning sås abnorm underhud med arvæv og misfarvning, især på bryst og sider, hvor soen havde ligget.

På Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU, Sund, fandtes ved inspektion af bækken, venstre lårbensknogle samt ledkapsel, forandringer lokaliseret til venstre hofteled. I leddskålen og på lårbenshovedet fandtes et betydeligt tab af ledbrusk med blotlæggelse af det underliggende knoglevæv. Synovialmembranen var hyperplastisk (fortykket) og leddet var omgivet af en mellem

0,5 til 2,5 cm tyk bindevævskapsel. Venstre hoftelid fandtes at være sæde for en kronisk, deformerende og ulcerende arthrose med sekundær synovial hyperplasi samt periartikulær fibrosering. Forandringerne i venstre hoftelid havde en alder på flere uger.

Ved inspektion af et hudstykke fra venstre skulder fandtes en cirkulær ulceration med en diameter på ca. 6 cm. Ulcerationen var dækket af granulationsvæv, og ved gennemskæring fandtes ca. 2 cm nydannet bindevæv under ulcerationen. Der var iflg. laboratorietale om et skuldersår af minimum grad 2 med en alder på flere uger.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at soens situation for længst burde have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved at aflive den. De påviste læsioner har medført tydelig og let erkendelig halvhed, således som det også fremgår af anmeldelsen. Soen burde således ikke have været transporteret levende til slagtning. Under det lange sygdomsforløb i besætningen samt under læsning og transport har den været udsat for høj grad af smerte, lidelse og angst samt væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at soen under det langvarige sygdomsforløb i besætningen har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at soen ved at være blevet transporteret levende til slagtning med de ovenfor påviste læsioner har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1.

Afgørelse:

Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 25.000 kr. Forvandlingsstraffen var fængsel i 14 dage.

Tiltalte vognmand blev straffet med bøde på 40.000 kr. Forvandlingsstraffen var fængsel i 20 dage.

De tiltalte skulle hver især betale de dem vedrørende sagsomkostninger.